

Na konci léta

AG Flek

Léto nám vnutilo své písně
vysypané z oken domů ven
a já jsem vděčný
jak ztmavlá kůže umí být
za pár nových vrásek

Z odstínů
mých všehoschopných nálad
slunko tahá aspoň malý klid
je to marné ve mně nemůže už být
ani není z mých lásek

R: S kterýma lehnem vedle sebe
do cesty běžícímu času
Jak ti co pevně věří
že z dlažby vykřesají spásu
Jak ti co pevně věří
že z dlažby vykřesají spásu

Postávám v galerii léta,
samý portrét,
já jsem málo krajinář
A když se zeptáš
který mi právě nedá spát
Řeknu si přece z mých lásek.

R:

R: